

תפ"ח (מרכז) 37576-12-13 - מדינת ישראל נ' פלוני

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (מרכז) 37576-12-13 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-מח 37576-12-13, (30/09/2014)38604";
{p.IDHidden{display:none

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 37576-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

בעניין: מדינת ישראל	המאשימה
נגד	
פלוני	
הנאשם	
גזר דין	

מעשי הנאשם והרשעתו

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שבאה במסגרת הסדר טיעון שאינו מתייחס לעניין העונש, בעבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס בקטין שטרם מלאו לו 14 בידי אחראי - עבירה לפי סעיף 351(ג)(1) יחד עם 348(א) בנסיבות 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (ריבוי עבירות) ושימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה בידי אחראי - עבירה לפי סעיף 214(ב1) יחד עם 214(ב2) לחוק העונשין (ריבוי עבירות), נושא האישום הראשון;

מעשה סדום בנסיבות אינוס בקטין שטרם מלאו לו 14 בידי אחראי - עבירה לפי סעיף 351(א) יחד עם 347(ב) בנסיבות 345(א)(3) [לרבות גרם מעשה לפי סעיף 350] לחוק העונשין (שלוש עבירות), מעשה מגונה בנסיבות אינוס בקטין שטרם מלאו לו 14 בידי אחראי - עבירה לפי סעיף 351(ג)(1) יחד עם 348(א) בנסיבות 345(א)(3) לחוק העונשין (ריבוי עבירות) ושימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה

בידי אחראי - עבירה לפי סעיף 214 (ב1) יחד עם 214(ב2) לחוק העונשין, נושא האישום השני;
מעשה מגונה בנסיבות אינוס בקטין שטרם מלאו לו 14 בידי אחראי - עבירה לפי סעיף 351(ג)(1) יחד עם 348(א) בנסיבות 345(א)(3) לחוק העונשין ושימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה בידי אחראי - עבירה לפי סעיף 214(ב1) יחד עם 214(ב2) לחוק העונשין, נושא האישום השלישי; החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין (ריבוי עבירות) ופרסום תועבה ובו דמותו של קטין - עבירה לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין (ריבוי עבירות), נושא האישום הרביעי; והטרדה מינית כלפי קטין שטרם מלאו לו 15 - עבירה לפי סעיף 5(א) יחד עם 3(א)(3) יחד עם 3(א)(6) סיפא לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 (להלן: "**החוק למניעת הטרדה מינית**"), נושא האישום החמישי.

2. על פי האמור בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן החל משנת 2008, או בסמוך לכך, ועד ליום מעצרו 9.12.13 התגורר הנאשם בשותפות עם אחיו (להלן: "**האח**") בדירה ב..., (להלן: "**הדירה**"). לפרקים נעדר האח מהדירה מטעמים שונים, ועל כן בימים רבים התגורר בה הנאשם לבדו.

בחודש יוני בשנת 2011, או בסמוך לכך, הכיר האח את ס.ס. (להלן: "**ס.ס.**"), אם חד הורית, שהחלה לבקר מפעם לפעם בדירה יחד עם בנה, א.א, קטין יליד ... (להלן: "**א.א.**" ו/או "**המתלונן**"), וכך הכיר אותם הנאשם.

זמן מה לאחר מכן, לקראת סוף שנת 2011, או בסמוך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הציע הנאשם לס.ס. לשמש כחונך לא.א., בכך שיבלה עמו זמן משותף במהלכו יסייע לו בתחומי לימוד בהם הוא התקשה, לאחר שטען בפניה כי יש לו ניסיון והכשרה בתחום של חניכת ילדים בגילו של א.א., וכי הוא אף חונך באופן דומה ילדים נוספים.

ס.ס., שנתנה אמון מלא בנאשם, הסכימה להצעתו, והנאשם וא.א. החלו לקיים מפגשי חונכות בתדירות של כפעם בשבוע, בנוכחותה.

מספר חודשים לאחר מכן, החל ממאי 2012 או בסמוך לכך, ועד למועד מעצרו של הנאשם, המשיכו הנאשם וא.א., בהסכמת ס.ס., לקיים את מפגשי החונכות לבדם, בתדירות של כפעם לשבוע, במשך מספר שעות, חלקם בדירה, וחלקם במקומות ציבוריים אליהם לקח הנאשם את א.א. לבלות (להלן: "**מפגשי החונכות**"). במסגרת זו, החל מסוף שנת 2012 או בסמוך לכך, לן א.א. אצל הנאשם בדירה מספר פעמים.

במהלך תקופת מפגשי החונכות, במספר מועדים, כאשר שהו הנאשם וא.א. בדירה, הפשיט הנאשם את א.א. או גרם לו להתפשט בכוחות עצמו, החדיר את איבר מינו של א.א. לפיו ומצץ אותו; החדיר את אצבעו לפי הטבעת שלו; עיסה, ליטף ושפשף את איבר מינו, ישבנו, ואשכיו.

הנאשם תיעד חלק מהמעשים המיניים שביצע בא.א. במכשיר הטלפון הסלולארי שלו, הן בסרטוני

וידאו (להלן: "סרטונים"), והן בתצלומי תמונות (להלן: "תצלומים"), אותם החזיק ברשותו, ואף הפיץ חלק מהם לאדם אחר באמצעות תוכנת Skype.

בעת קיום מפגשי החונכות, דאג הנאשם להאכיל ולהשקות את א.א. לפי הצורך, על פי שיקול דעתו, ודווח על כך לס.ס. בדיעבד.

במהלך תקופת מפגשי החונכות, הרעיף הנאשם על א.א. בתדירות גבוהה מתנות יקרות ערך (אופניים בשווי מאות שקלים, שני מכשירי טלפון סלולארי בשווי מאות שקלים, משחק לגו בשווי מאות שקלים), ומתנות אחרות (קלפים, חולצות, מכנסיים, שעון, ממתקים), על אף התנגדותה הגלויה והמפורשת של ס.ס., שביקשה ממנו לחדול מכך.

במהלך תקופת היכרותם, שוחחו הנאשם וא.א. טלפונית בתדירות גבוהה, לעיתים מספר פעמים ביום, והנאשם שלח לטלפון הסלולארי שהיה בשימוש של א.א. מסרונים שונים, בהם כינה אותו בשמות החיבה "מלאך יפה שלי", "נסיך שלי", "לב שלי", "מלאך קטן", "נסיך קטן שלי", "ילד שלי", ובהם העביר לו מסרי אהבה "אני אוהב אותך מלאך שלי. אל תשכח את זה לעולם. שלומי", "אני אוהב אותך שלומי", "אני אוהב אותך מאוד. שלומי".

במהלך תקופת היכרותם, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, כשס.ס. תמהה בפני הנאשם על טיב הקשר הקרוב והחריג שמתנהל בינו לבין לא.א., הרגיע אותה הנאשם בכזב כי א.א. אינו הילד היחיד אותו הוא חונך בצורה הדוקה כזו.

לאור כל המפורט לעיל, במהלך תקופת היכרותם, גרם הנאשם לא.א. להיקשר אליו עמוקות, ולראות בו דמות אב. במסגרת זו, בין היתר, אמר א.א. לאמו "כמה היה טוב אם שלומי היה אבא שלי", כתב לנאשם "אתה אבא אחי טוב שלי באולמ" (שגיאות הכתיב במקור), ושלח לנאשם מסרונים רבים של אהבה וגעגועים.

3. אישום ראשון

בימים 5.6.12, 29.5.12, ו-1.9.12 קיימו הנאשם וא.א. מפגש חונכות בדירה.

ביום 29.5.12, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה עובר לשעה 14:21, הפשיט הנאשם את פלג גופו התחתון של א.א., או גרם לו להתפשט בכוחות עצמו. בשעה 14:21 הוא לפת את פלח ישבנו השמאלי של א.א., משך אותו כך שייחשף פי הטבעת ולאחר מכן, אחז בידו את איבר מינו של א.א..

ביום 5.6.12, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה עובר לשעה 14:26, הפשיט הנאשם את פלג גופו התחתון של א.א., או גרם לו להתפשט מחלק זה בכוחות עצמו. החל משעה 14:26 ועד לשעה 14:30, לסירוגין, אחז הנאשם בידו את איבר מינו ואשכיו של א.א.

ביום 1.9.12, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה עובר לשעה 10:59, הפשיט הנאשם את פלג גופו התחתון של א.א., או גרם לו להתפשט מחלק זה בכוחות עצמו ובשעה 11:00, אחז הנאשם את ישבנו ואת איבר מינו של א.א.

את מעשיו המתוארים לעיל, תיעד הנאשם בתצלומים באמצעות מכשיר הטלפון הסלולארי שלו (להלן: "הטלפון הסלולארי").

בהמשך לכך, ביום 9.8.13, בשעה 15:10, שלח הנאשם ארבעה מתצלומי תועבה אלה לאדם אחר, באמצעות צ'אט בתוכנת Skype, אותה הפעיל מהמחשב הנייד הפרטי שלו (להלן: "**המחשב הנייד**").

4. אישום שני

ביום 19.9.13 קיימו הנאשם וא.א. מפגש חונכות בדירה, במהלכו נותר א.א. ללון אצל הנאשם. בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה עובר לשעה 22:44, הפשיט הנאשם את א.א., או גרם לו להתפשט בכוחות עצמו.

בשעה 22:44, למשך מספר דקות, עמד א.א. בעירום מלא לצד שולחן פינת האוכל, ושיחק במחשב הנייד.

בהמשך לכך, בשעה 22:51, ניגש הנאשם אל א.א., לפת את פלח ישבנו השמאלי של א.א., וחשף את פי הטבעת שלו.

לאחר מכן, בשעה 22:54, החדיר הנאשם את איבר מינו של א.א. לפיו, וביצע בו מין אוראלי במשך מספר דקות.

בהמשך לכך, הצמיד הנאשם את לחיו לפלח ישבנו הימני של א.א., ונישק אותו נשיקות חוזרות ונשנות, תוך כדי שהוא מלטף באצבעותיו את האזור התחתון שבין אשכיו של א.א. לחריון ישבנו.

לאחר מכן, אחז הנאשם בידו בפלח ישבנו השמאלי של א.א., כיווץ אותו, עיסה, שפשף וליטף אותו, משך אותו כך שנגלה בפניו פי הטבעת של א.א., ואז אחז בידו בשני פלחי ישבנו של א.א., ונישק אותם.

הנאשם הכניס את אצבעו לפיו, הרטיב אותה ברוק, השחיל אותה בין פלחי ישבנו של א.א., החדיר אותה לפי הטבעת של א.א., והניע אותה לפנים ולאחור.

לאחר מכן שב הנאשם והחדיר את איבר מינו של א.א. לפיו, וביצע בו מין אוראלי פעם נוספת.

בשעה 01:20, כשא.א. ישב בעירום מלא בפינת האוכל ושיחק במחשב הנייד, ניגש אליו הנאשם, ושאל אותו "מה שלומך א.א.? הכל בסדר נסיך שלי? הא מאמא'ה?", וליטף בידו את מצחו. הנאשם ליטף בידו את רגלו, ירכו ואיבר מינו של א.א. א.א. הביע מורת רוח ממעשי הנאשם, אך הנאשם הפציר בו "בשבילי... בשבילי מאמי". בשלב זה החל הנאשם לשפשף ולעסות את איבר מינו של א.א. לכל אורכו, ולאחר מכן ללטף אותו.

בשעה 03:25, שכב א.א. בעירום מלא על בטנו על מיטה, והנאשם התקרב אליו, והתבונן בו. את כל המעשים המתוארים לעיל, תיעד הנאשם בסרטון ובתצלומים בטלפון הסלולארי שלו.

5. אישום שלישי

בימים 24.9.13 ו-5.10.13 קיימו הנאשם וא.א. מפגש חונכות בדירה, במהלכם נותר א.א. ללון אצל הנאשם.

ביום 24.9.13, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה עובר לשעה 22:46, הפשיט הנאשם את א.א., או גרם לו להתפשט בכוחות עצמו. בשעה 22:46, כאשר א.א. ישב בפינת האוכל בעירום מלא ושיחק

במחשב הנייד, הנאשם ליטף, עיסה ושפשף בידו את איבר מינו של א.א. לכל אורכו, וליטף ועיסה את אשכיו במשך דקות ארוכות.

ביום 5.10.13, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה עובר לשעה 16:58, הפשיט הנאשם את א.א., או גרם לו להתפשט בכוחות עצמו.

בשעה 16:58, בעוד א.א. ניצב בעירום מלא עם גבו כלפי הנאשם, לפת הנאשם בידו את שני פלחי ישבנו החשוף של א.א., לסירוגין, והעביר לפרקים את אצבעותיו לאורך חריץ פי הטבעת של א.א. ועל גבי פי הטבעת. הנאשם אמר לא.א. "יאללה עשיתי לך מספיק מסאג' לטוסיק נכון?... אז תסתובב. ויאללה אחרי זה הולכים ללמוד". בהתאם לכך, הסתובב א.א. לעבר הנאשם וניצב עם פלג גופו הקדמי החשוף כלפיו. הנאשם החל לעסות, לשפשף וללטף באצבעותיו את איבר מינו של א.א. לכל אורכו, וללטף את אשכיו, בטנו וירכיו.

את מעשיו המתוארים לעיל, תיעד הנאשם בסרטון בטלפון הסלולארי.

6. אישום רביעי

החל מאמצע שנת 2012, ועד ליום מעצרו, עבד הנאשם במשרד רואי חשבון ברחוב ה... ב.... (להלן: "**המשרד ב....**").

ביום 9.12.13, בשעה 10:40 או בסמוך לכך, במשרד ב...., החזיק הנאשם בשני דיסקים קשיחים חיצוניים, כ- 690,295 תצלומים פדופיליים וכ- 3,076 סרטונים פדופיליים, בנפח כולל העולה על TB1 (כ- GB1,197), ממוינים באופן מסודר לאלפי תיקיות ותת תיקיות על פי תוכנם.

באותה עת הנאשם היה מצוי במהלך הורדת קבצים פדופיליים נוספים, באמצעות תוכנת שיתוף הקבצים Gigatribe (להלן: "**תוכנת השיתוף**"), אותה הפעיל במחשב נייד שסופק לו על ידי מעבירו לצרכי עבודתו.

בו בזמן, באמצעות תוכנת השיתוף, הנאשם שיתף כ-398,000 תצלומים פדופיליים וכ- 3001 סרטונים פדופיליים מתוך אלה שהחזיק, למגוון משתמשים אחרים בתוכנה.

בסרטונים ובתצלומים נראים, בין היתר, קטינים וקטינות בגילאי 8 עד 14 כמשוער, בעירום מלא, בקיום מגע פיזי מיני שונה עם בגירים או קטינים אחרים, בקיום יחסי מין מלאים עם בגירים או קטינים אחרים, בקיום יחסי מין אנאליים עם בגירים או קטינים אחרים, ובקיום יחסי מין אוראליים עם בגירים או קטינים אחרים.

את הסרטונים והתצלומים הפדופיליים, הנאשם הוריד, מיין, תייק, אגר והפיץ באמצעות התוכנה, במשך כשנתיים וחצי, החל מיום 1.4.11, על בסיס יום יומי.

במהלך תקופה זו, תוך כדי שיתוף סרטונים ותצלומים פדופיליים ממאגרו למשתמשי תוכנה אחרים, במספר הזדמנויות, הנאשם שיווק בפני משתמש אחר את תכניו ומגוונם הרב, הסביר למשתמש אחר על חלוקת התכנים בתיקיות כדי להקל על התמצאותו בהם, עודד משתמש אחר להוריד מתכניו, ואיחל למשתמש אחר הנאה מהצפייה בתכניו, באמצעות צ'ט בתוכנת השיתוף.

7. אישום חמישי

בחודש ינואר שנת 2009, עבד הנאשם במשרד רואי חשבון ברחוב ה... בתל אביב (להלן: "המשרד בתל אביב").

הנאשם נהג לנסוע מדי בוקר למשרד בתל אביב בקו אוטובוס קבוע (להלן: "האוטובוס"), בו גם נסע מדי בוקר ו.ו. (להלן: "המתלונן ו.ו."), קטין יליד, לבית ספרו.

באחת מנסיעות הבוקר במהלך אותו חודש, ביום שאינו ידוע במדויק למאשימה, התיישב הנאשם סמוך לו.ו., החל לשוחח עמו, והתחבב עליו.

בהמשך לכך, דרך קבע, בתדירות יום יומית, ישבו הנאשם ו- ו.ו. זה לצד זה בנסיעות הבוקר באוטובוס, ושוחחו על מגוון נושאים.

במהלך נסיעות ושיחות אלה, מפעם לפעם, נגע הנאשם בגופו של ו.ו., הציע לו הצעות חוזרות ונשנות שיבוא לבקר אותו ומסר לו את מספר הטלפון הסלולארי שלו.

בהמשך לכך, במהלך חודש ינואר 2009, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בנסיעה נוספת בה ישבו השניים זה לצד זה, סיפר הנאשם לו.ו. שהוא הומוסקסואל, ועודד אותו להתנסות ביחסי מין הומוסקסואליים בעצמו.

ו.ו. התנגד לרעיון, אך הנאשם הפציר בו כי מהתנסות חד פעמית לא יאונה לו כל רע. כמו כן סיפר הנאשם לו.ו. על מועדון של הומוסקסואלים בו הוא נוהג לבלות, והזמין אותו להתלוות אליו לשם.

בהמשך לנסיעה משותפת זו, ולשיחה שהתנהלה בה, חש ו.ו. במועקה נפשית ובהלה, דיווח לאביו על התנהגותו של הנאשם, ולמשך תקופה מסוימת, הוא נאלץ לנסוע בשעה מוקדמת או מאוחרת מהרגיל, כדי להימנע ממפגש נוסף עם הנאשם.

תסקיר נפגע עבירה לגבי א.א. (להלן: "המתלונן")

8. לצורך הכנת תסקיר הנפגע נפגש שירות המבחן עם אמו של המתלונן ולא נפגש איתו עקב קשייו לדבר על הפגיעה. המתלונן, שסירב לדבר עם שירות המבחן, היה מודע לפגישת שירות המבחן עם אמו ולעריכת התסקיר.

מתסקיר הנפגע עולה כי הנאשם "קנה" את המתלונן במתנות ובילויים, ניצל את מצוקתו, בדידותו וכמיהתו ליחס אוהב ולדמות אב ורכש במרמה את אמונו ואת אהבתו, ניצל אותו לצרכיו, פגע והשפיל אותו.

המתלונן, אשר התמודד באותה העת עם בניית קשר מחודש עם אמו ועם קשיי קליטה, מצא בנאשם ובביתו מקור נחמה ונענה לדברי הנאשם לא לחשוף את הפגיעה בו. המתלונן היה חרד לפגיעה באמו אם יחשוף את הפגיעה וכנראה גם חשש לניתוק הקשר עם הנאשם ולכן שתק ולא שיתף איש בפגיעות החוזרות, אשר לדבריו נעשו למרות בקשותיו מהנאשם לא לגעת בו.

לאחר חשיפת הפגיעה ומעצר הנאשם נותק הקשר ביניהם והמתלונן נשאר בודד, מבולבל, פגוע ובחוויה קשה של אשמה.

אמו של המתלונן, אישה צעירה המתמודדת עם קשיים אובייקטיביים של פרנסה וקליטה בארץ חדשה, האמינה בכוונותיו "הטובות" של הנאשם וחשה לאחר חשיפת הפגיעה, אשמה ופגיעה באמון. האם סובלת

מאד מהידיעה שבנה נזקק לעזרתה והיא לא הייתה קשובה כדי להגן עליו, היא אינה מסוגלת גם היום, לאחר חשיפת הפגיעה, לשמוע בפירוט מה קרה לבנה. היא בוכה ושבורה לגמרי ומחפשת כוחות בנפשה כדי לתמוך ולעזור לבנה, אשר גם הוא אינו פנוי עדיין לעיבוד הפגיעה הקשה שעבר.

מתסקיר הנפגע עולה כי הפגיעה הקשה בעיתוי המורכב כל כך, בו עוסקים האם ובנה בהתהוות הקשר ביניהם, בקשיי התאקלמות וקליטה, עלולה להוות בלתי הפיכה ולחשוף את המתלונן בעתיד ליחסים פוגעניים.

המתלונן ואמו זוכים כיום במערכת תמיכה במסגרת טיפולית, אך הם יזדקקו לזמן רב ולעזרה מאסיבית כדי להתמודד עם הפגיעה הקשה והשלכותיה.

מאז הפגיעה התנהגותו של המתלונן פרועה, הוא בודק גבולות, מתנגד ופועל בעשיית "דווקא".

לטענת שירות המבחן, המתלונן זקוק לאמירה ברורה מצד בית המשפט בנוגע לאשמת הנאשם ולהכרה בו, המתלונן, כקורבן שאינו אשם וזקוק לידיעה כי הנאשם בא על עונשו, וכי מערכת המשפט מגנה עליו ומרחיקה את הנאשם אשר פגע בו מחייו ומסביבתו. שיקומו של המתלונן ושיקום משפחתו דורשים מתן עונש הולם לנאשם ומניעת כל מגע עם הפוגע והרחקתו מסביבתם לאורך שנים. המשפחה תזדקק לכוחות ומשאבים לא מבוטלים לצורך הטיפול והעזרה למתלונן.

להערכת שירות המבחן, המתלונן יזדקק לתמיכה טיפולית וליווי לאורך שנים, על מנת להתגבר על קשייו והנזקים שהסבה לו הפגיעה הקשה שחווה. המתלונן החל בטיפול נפשי ונמצא בסיכון גבוה להיות ילד שיפגע בעתיד, ואולי אף להיות פוגע.

תצהיר נפגע לגבי המתלונן ו.ו.

9. המתלונן ו.ו. תיאר כי הוא נעשה סגור כלפי זרים והפרנויה ממה שיכול היה להיגרם לו, עדיין קיימת. לטענתו תחושה זו לא עזבה אותו במשך מספר חודשים, כאשר נסע עם זרים באוטובוס או כשלא היה ליד קרוביו, והוא עדיין נזכר מפעם לפעם באירוע. בנוסף, מתאר המתלונן ו.ו. כי הוא סבל מחרדות בעקבות מה שארע לו.

חוות דעת "מרכז התחלה חדשה" מטעם הנאשם:

10. מחוות הדעת עולה כי הנאשם הינו רווק בן 39, אשר התגורר רוב חייו עם הוריו ובחמש השנים טרם מעצרו התגורר עם אחיו בדירה ב..... הנאשם הינו הבכור בין ארבעה אחים. הנאשם מעולם לא חש שהוא מצליח "להיות בסדר", בעיקר בשל התנהגות אביו, שבאופן עקבי נתן לו (ולשאר הבנים במשפחה) תחושה שהם מאכזבים אותו, ושאחרים מוצלחים מהם. כל זאת, לצד אלימות פיזית שספגו ממנו.

11. מחוות הדעת עולה כי הנאשם הפגין רציונליזציות וטעויות חשיבה הן למעשיו והן לנטיותיו המיניות, וייחס הדדיות והנאה למתלונן. עם זאת, דבריו העידו כי הוא מבין כי לא היה מדובר ביחסים בין שווים, אלא בניצול של אדם בוגר את הקטין. בנוסף, הפגין הנאשם אמפטיה למתלונן וביטא תובנה לצורך שלו בטיפול כדי לעמוד על המניעים שלו לביצוע העבירות, כמו גם כדי לאתר דרכי מניעה מלשוב על העבירות בעתיד.

הנאשם פנה לתמיכה וניחומים מאמו, שעד היום מהווה עבורו דמות משמעותית ותומכת.

את פגיעותיו בקטין ניתן להסביר בחווית הכישלון שחווה רוב חייו, שלצד משיכתו המינית ההומוסקסואלית, בה הוא נלחם ומסרב לקבלה, הרחיקו אותו מיצירת קשרים בוגרים נורמטיביים.

12. להערכת כותבת חוות הדעת מה שתרם עוד לקשייו של הנאשם היה הדימוי העצמי והגברי הנמוך שנראה כי הוא מתאפיין בו. הקשר שיצר עם הקטין היווה עבורו חוויה מתקנת של מסוגלות ויכולת. בראייתו, הוא הרעיף על הקטין אהבה, ונראה כי זכה בהערכה ואף בהערצה מצדו של הקטין. הנאשם תיאר צפייה בסרטים בעלי תוכן פדופילי, כך שלא ניתן לשלול משיכה מינית פדופילית.

ניתן להניח כי ביצוע העבירות נשוא כתב האישום הנוכחי, התרחש על בסיס השילוב בין אלמנטים אישיותיים אלה, אלמנטים סביבתיים (גדילתו בבית בו חווה תחושות כישלון מתמשכות לצד אלימות פיזית), אלמנטים קוגניטיביים (טעויות החשיבה שתוארו לעיל) ואלמנטים מיניים (דחף מיני מוגבר והעדפה מינית ההומוסקסואלית וככל הנראה פדופילית, עימן הוא מתקשה להשלים).

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, לקח אחריות עליהם והבין את הפסול בהם. כמו כן, הוא הפגין אמפטיה לקורבן והציג תובנה לצורך שלו בטיפול, במטרה להבין את המניעים למעשיו ובמטרה למנוע הישנות שלהם בעתיד.

כותבת חוות הדעת התרשמה שמעצרו של הנאשם וההליך המשפטי שהתנהל נגדו מהווים גורם הרתעתי משמעותי עבורו. כמו כן, הוא יוכל להיתרם רבות משילובו בהליך טיפולי ייעודי בתחום המיני.

13. אמו של הנאשם, הגב', העידה לטובתו.

לטענתה משפחת הנאשם רואה בחומרה את מעשיו והם מבקשים את סליחת המתלוננים והמשפחות. אמו של הנאשם הדגישה כי הנאשם אינו פושע, אלא חולה הזקוק לטיפול. עוד הוסיפה כי הנאשם מתחרט חרטה עמוקה על הנזק שגרם לכל הסובבים אותו. אמו של הנאשם ציינה כי היא חוששת לצפוי לו בכלא וביקשה לתת לו סיכוי קטן לחזור לחיים. היא הבטיחה כי המשפחה תעשה הכול, גם את הטיפולים הכי אגרסיביים, כדי שהנאשם יחזור הביתה וייתן להם סיכוי לחיות מחדש.

במכתב שהגישה לבית המשפט הדגישה אמו של הנאשם את חומרת המעשים וביקשה את סליחת המתלוננים והמשפחות. בחצי שנה האחרונה חייהם אינם חיים. בעלה, אביו של הנאשם, עבר התקף לב והיא איבדה את אימה ואחיה בפרק זמן של כשלושה חודשים. אך היא אינה מצליחה להתאבל עליהם בגלל האבל הפרטי שלה בעקבות המקרה. אמו של הנאשם ביקשה מבית המשפט לא להכביד עמו מאחר והוא אינו פושע והוא מתחרט חרטה עמוקה על הנזק שגרם. היא ביקשה לאפשר לה ולמשפחתה לחזור לחייהם והבטיחה כי הנאשם יטופל בכל האמצעים, גם הקשים ביותר.

14. הנאשם הגיש המלצות משני משרדי רואי חשבון בהם עבד בין השנים 2005-2012. מההמלצות עולה כי הנאשם עבד ברצינות, באחריות ובמסירות וגילה רמה מקצועית גבוהה. הוא ביצע את עבודתו לשביעות רצון מעסיקיו, והשתלב עם העובדים וצוות המשרד.

15. מתעודת השחרור של הנאשם מצה"ל עולה כי הנאשם הוא בעל מוסר עבודה גבוה, עצמאי בביצוע תפקידו, חברותי, יסודי, וביצע את תפקידו לשביעות רצון מפקדיו.

16. במכתב שהגיש הנאשם לבית המשפט הביע הנאשם חרטה וביקש את סליחת הקטין ומשפחתו, את סליחת משפחתו שלו על הפגיעה בה ובשמה הטוב וגם את סליחת בית המשפט.

הנאשם מצטער מעומק ליבו על הפשע שעשה, על שפגע בקטין וניצל את תומו לשם סיפוק צרכיו. הנאשם הדגיש כי הוא פגע בקטין והוא אינו יכול לתאר את הנזק הנפשי שגרם לו, שילווה אותו בחייו הבוגרים. הוא ציין כי כולו תקווה שעם טיפול נכון הקטין הוא יוכל לחיות חיים נורמטיביים.

הנאשם טען שהוא חולה, לטענתו מדובר בסטייה נפשית, והוא רוצה להתרפא. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ומקווה לטיפול בסטייה הנפשית שבה הוא לוקה, לטענתו, במסגרת ריצוי עונשו. הנאשם ביקש מבית המשפט, לפני משורת הדין, שבגזירת דינו יתחשב בהתנצלותו, במצב הקשה בו שרויה משפחתו בעקבות מעשיו, בעברו הנקי, וברצונו האמיתי לטיפול ושיקום. הנאשם הדגיש כי הוא יודע שהוא יכול להיות אדם טוב יותר מזה שעומד מול בית המשפט כיום.

טיעוני הצדדים לעונש

17. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה כדלקמן:

- א. באשר לאישום הראשון עתרה למתחם ענישה שנע בין 6 ל- 8 שנות מאסר.
- ב. באשר לאישום השני עתרה למתחם ענישה של שבין 8 ל- 10 שנות מאסר.
- ג. באשר לאישום השלישי עתרה למתחם ענישה שנע בין 5 ל- 7 שנות מאסר.
- ד. באשר לאישום הרביעי עתרה למתחם ענישה שנע בין שנה ל- 3 שנות מאסר.
- ה. באשר לאישום החמישי עתרה למתחם ענישה שנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר.

לבסוף עתרה למתחם ענישה כולל שנע בין 15 ל- 18 שנות מאסר, וביקש להטיל על הנאשם עונש באמצע המתחם, 16.5 שנות מאסר. כמו כן, ביקשה להטיל על הנאשם עונש מותנה, תשלום פיצוי למתלוננים וחילוט.

18. ב"כ המאשימה עמדה על חומרתן של העבירות המתוארות בכתב האישום, על ריבוי המעשים, משך הזמן בו נעשו, על גילו הצעיר של המתלונן ועל כך שהנאשם, אשר היה אחראי עליו, ניצל את קשייו.

ב"כ המאשימה הדגישה כי התיק לא הגיע לבית המשפט כי הנאשם הצטער על שעשה, או כי המתלונן סיפר על שאירע לו אלא מאחר והגיע דיווח מרשויות החוק בחו"ל על מאגר של הפצת תמונות פדופיליות מהארץ. בעקבות הדיווח נערכה בדיקה במחשב של הנאשם והתגלתה שם ספריה ענקית של עבירות מין בקטינים. הנאשם זומן לחקירה, בה הוא לא מסר פרטים ולא סיפר אודות המתלונן א.א., אלא הכחיש כל היכרות איתו.

השוטרים הגיעו לא.א. בעקבות שעון מזכרת מאמו שנמצא בבית הנאשם. השוטרים נחרדו לגלות שהקטין, שתמונתו היתה על קיר ביתו של הנאשם, הוא אחד מהילדים מהסרטונים שנמצאו, בהם נראה הנאשם מבצע בו עבירות מין.

א.א. לא שיתף פעולה עם החוקרים שכן הוא טען שהוא אוהב את הנאשם ורוצה אותו כאבא. החרטה וההודאה של הנאשם לאחר הגשת כתב האישום, הן בבחינת שקילת צעדים טקטיים.

ב"כ המאשימה הדגישה כי הנאשם שלח לאנשים אחרים סרטונים בהם הוא נראה מבצע עבירות מין בא.א. ועמדה על ההבדל בין ביצוע עבירות מין בקטין לבין ביצוע עבירות מין בקטין ולצלם אותן כדי להפיץ את התמונות.

ב"כ המאשימה סיפרה על הקשר בין הנאשם למתלונן ואמו. א.א., שחי ללא אבא ואמו עסוקה בפרנסה, ראה עוגן בנאשם, ודמות הורית, אך לנאשם היו כוונות אחרות. א.א. היה עבורו אובייקט לתאוות המיניות הנלוות שלו, הוא פינק את המתלונן במתנות, כדי לקנות את שתיקתו. אומנם לא מדובר באבא או ביחסי קרובים, אבל מדובר באחראי. המעשים בוצעו במהלך כשנה וחצי, כאשר א.א. היה בן 8-9.

לחומרה ציינה ב"כ המאשימה את העובדה שא.א. לא שיתף פעולה ועד היום הוא לא משתף פעולה, שכן הוא חושש לדבר רעות על הנאשם ולחשוף את שאירע לו. ב"כ המאשימה הדגישה כי הנזק הנפשי שנגרם לא.א. בעקבות מקרים כאלה הוא בל ישוער, ושום עונש שייגזר על הנאשם לא ירפא את הפצעים בליבו, שהדרך לפניו עוד ארוכה.

עוד נסיבה לחומרה מצאה ב"כ המאשימה בתיעוד המעשים המיניים על ידי הנאשם, זו עבירה אשר בצדה 10 שנות מאסר, וביקשה שתבוא לביטוי בענישה נפרדת.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי הנאשם לא פגע רק בא.א. אלא גם ב.ו. שנסע לתומו לבית ספר, והנאשם הטריד אותו מינית ונגע בו.

לחובתו של הנאשם לא רק עבירות מין חמורות מאוד אלא גם החזקה והפצה של חומרים פדופילים, כאשר בתמונות האלה מצולמים קורבנות שלא זיהו אותם.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר הנפגע לגבי א.א. לפיו, הוא נמצא בסיכון גדול להישנות מקרים מסוג זה, ובסיכון גדול להפוך להיות פוגע. היכולת שלו לתת אמון במבוגרים נפגעה, הוא לא הבין שהוא מנוצל ונפגע.

19. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את חוות הדעת של מרכז "התחלה חדשה", שהיא חיובית, ומלמדת שהנאשם לקח אחריות על המעשים, מביע חרטה, מגלה אמפתיה מיוחדת למתלוננים וזועק לקבל טיפול בבעיה שלו.

ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בנאשם חסר עבר פלילי, אדם נורמטיבי, ששרת בצה"ל באופן חיובי, עבד באופן רצוף משנת 2005 ועד למעצרו כרואה חשבון בשני מקומות שונים, כאשר המעסיקים מציינים את התנהגותו הטובה, את מסירותו לעבודה ואת העובדה שהתנהגותו היתה ללא דופי.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן מיד בפתיחת משפטו.

לטענת ב"כ הנאשם המעשים המתוארים באישומים 1 - 3 נעשו ללא הפעלת כוח או איומים כלפי ילד אחד שנקלע לביתו. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הפיץ רק פעם אחת 4 תמונות. אומנם ההיכרות בין הנאשם למתלונן נמשכה שנה וחצי, אבל המעשים שכתב האישום מתייחס אליהם ארעו במהלך 4 - 5 ימים במהלך אותה התקופה.

המעשה נושא האישום החמישי הוא בגין עבירה של הטרדה מינית שנעשתה בשנת 2005, והתיק

נסגר לאחר שהאבא של ו.ו. התלונן במשטרה אך סרב שבנו יחקר. התיק נפתח בעקבות החקירה של א.א. והמתלונן ו.ו. מסר שתי אמרות בסוף שנת 2013, כאשר ההתייחסות שלו למעשים באמרות שונה מהאמור בתצהיר קורבן העבירה, שאינו נתמך בשום מסמך או חוות דעת והוא לא נזקק לטיפול.

המתלונן א.א. לא אמר בחקירותיו מילה רעה לחובתו של הנאשם או בגנות המעשים אלא אמר שהנאשם רק נגע בו, והוא לא הרגיש משהו שלילי.

לטענת ב"כ הנאשם, אי אפשר להעניק משקל לתסקיר הנפגע של א.א. שכן קצינת המבחן כלל לא נפגשה ולא שוחחה איתו, והדברים הם עדות שמיעה מפי אמו.

20. הנאשם הביע חרטה וביקש סליחה מהמתלונן א.א. וממשפחתו וכן ביקש סליחה ממשפחתו על שפגע בה ובשמה הטוב.

הנאשם מצטער על כך שהוא ביצע פשע איום ונורא בקטין חסר ישע, שנתן בו את אמונו, ועל כך שניצל את תמימותו לשם סיפוק צרכיו.

הנאשם ציין כי הוא אינו יכול לשער את גודל הנזק הנפשי שנגרם למתלונן, שילווה אותו למשך חייו הבוגרים, והוסיף כי הוא מקווה שעם טיפול נכון הוא יוכל לחיות חיים נורמטיביים. עוד ציין הנאשם כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, והוא מודע לסטייה הנפשית בה הוא לוקה ומקווה לטיפול ושיקום במסגרת ריצוי עונשו. הנאשם ביקש מהגורמים האמונים על הטיפול והשיקום בשב"ס לקבל את הטיפול כדי שהוא יוכל לחזור לחברה.

דין והכרעה

21. כאמור בהכרעת הדין, הנאשם הורשע בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, כאשר כל אישום מהווה אירוע שלם ונפרד שעומד בפני עצמו ועל כן, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן ניתן לגזור עונש כולל לכל האירועים.

22. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים המוגנים בעבירות המין הינם כבוד האדם, האוטונומיה שלו על גופו, שלום הגוף והנפש, וצנעת הפרט. כאשר מדובר בקטינים, גדל עד מאד כובד משקלם של ערכים חברתיים אלו אליהם נוסף ערך ההגנה על קטינים והצורך לשמור עליהם מפני ניצול ופגיעה.

"התכלית החברתית והמוסרית המרכזית הטמונה בבסיס דיני העונשין היא להגן על ערכי החברה שמופרים על ידי התנהגות המוגדרת כפלילית. שלומם של הקטינים חסרי הישע מדורג בחוקים הגבוהים של הסולם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהפגיעה בקטין והצורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים" (ע"פ 8529/11 אטקישייב נ' מדינת ישראל (24.5.2012)).

מדיניות הענישה שמכתיב בית המשפט העליון היא מדיניות ענישה מחמירה בגין עבירות מין המבוצעות בקטינים:

"חומרתן הרבה של עבירות המין, בפרט כאשר מדובר בעבירות שבוצעו כנגד קטינים, הודגשה לא פעם בפסיקתו של בית משפט זה. בהתאם, נקבע כי יש להטיל על המבצע עבירות מסוג זה עונשים כבדים, כגמול על מעשיו ומתוך ביטוי לסלידתה העמוקה של החברה ממעשים אלו." (ע"פ 7614/05 דורון טרפוצניק נ' מדינת ישראל (17.1.2007)).

23. בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 10.3.2008), הטעים בית המשפט העליון:

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעבריין שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח".

כיוצא בזה, קבע בית המשפט העליון בע"פ 4223/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פס"ד מיום 29.11.2007, כדלקמן:

"התכלית החברתית והמוסרית ביסוד דיני העונשין היא להגן על הערכים שהחברה מבקשת להגן עליהם, ובראש ובראשונה על שלומם של הקטינים, חסרי הישע, על שלמות גופם ונפשם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהמעשים המבחילים ולהרתיע כאמור עבריינים פוטנציאלים אחרים (ראו ע"פ 2677/06 דלעיל; ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.12.2005); ע"פ 6214/92 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.5.1993); ע"פ 77/92 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.12.1992)). לית מאן דפליג, כי מעשי המערער רמסו את כבודו של המתלונן, שמוהו לבוז ופגעו בזכותו לאוטונומיה על גופו. עסקינן בילד רך בשנים בעת קרות האירועים. נראה לי, כי מעשיו של המערער חמורים פי כמה, שכן המערער ניצל את היכרותם המוקדמת מכוח יחסי השכנות

ששררו ביניהם ומכוח היותו מכר המשפחה. המתלונן שימש עבור המערער אובייקט נוח וזמין לפרי מעלליו. הוא קיפח את ילדותו ועשק את נעוריו. הוא טימא את גופו וחילל את נפשו. מעשיו מעוררים שאט נפש וסלידה".

דברים דומים, המתאימים אף הם למקרים שלפנינו, נאמר בפסק דין אחר של בית המשפט העליון: **"אין צורך להכביר מילים לגבי חומרת העבירות בהן הורשע המערער. מעשי המערער רמסו את כבודו של המתלונן, קיפחו את ילדותו ופגעו בזכותו לאוטונומיה על גופו ועל נפשו. עסקין בילד כבן 10 שנים בעת קרות האירועים. עבירת מין עלולה להשתרע על משך זמן של דקות, אך הנזק עלול ללוות אותו לתקופה של שנים רבות. מעשיו של המערער חמורים פי כמה מהטעם שהוא ניצל את תמימותו של הקטין והיכרותו המוקדמת מכוח יחסי השכנות ששררו ביניהם... הקטין שימש עבור המערער אובייקט מיני נוח וזמין לפרי מעלליו. אין מדובר במעשה חד פעמי. ראוי כי הענישה במעשים כגון דא תהא מוגברת" (ע"פ 9012/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 23.1.2012).**

הערכים החברתיים המוגנים בעבירה של שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה הם כבודו של הקטין וזכותו לפרטיות. ערכים אלה מוגנים גם בעבירות של פרסום והחזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין.

הערכים החברתיים המוגנים בעבירה של הטרדה מינית מפורטים בסעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מינית, והם כבוד האדם, חירותו ופרטיותו.

24. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל, ולצדם מאסרים על תנאי ופיצוי למתלוננים.

א. בע"פ 5938/13 פלוני נ' מדינת ישראל (6.4.2014) הורשע המערער בעבירות מין במשפחה ובהן מעשה סדום בקטין וריבוי מעשים מגונים והוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל, ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ב. בע"פ 7938/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2012), הורשע המערער בביצוע מעשה מגונה בבת משפחה, בתו הקטינה, שטרם מלאו לה 16, שלא בהסכמתה החופשית, בביצוע מעשה סדום בבת משפחה, בתו הקטינה, שטרם מלאו לה 16, שלא בהסכמתה החופשית ובכליאת שווא. בימ"ש גזר על המערער 13 שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה בבית המשפט העליון.

ג. בע"פ 5851/09 עמירה נ' מדינת ישראל (1.3.11) הורשע המערער בביצוע עבירה של מעשה סדום, ונגזרו עליו 12 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש חורג מרף הענישה המקובל, הקל בעונשו והעמידו על 10 שנות מאסר.

ד. בע"פ 9816/09 עדי ליסק נ' מדינת ישראל (24.6.10) אושר עונש מאסר של 5 שנים

שהושת בבית המשפט המחוזי, על נאשם שביצע מעשים מגונים בקטינה שהתאמנה במרכז לאילוף כלבים אשר נוהל על ידו. לנאשם היה עבר פלילי.

ה. בע"פ 6086/09 פלוני נ' מדינת ישראל (8.6.2010) המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, במספר לא ידוע של עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה ועבירה של ניסיון אינוס בת משפחה, ודינו נגזר לחמש שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי לא נמצאה סטייה לחומרה.

ו. בע"פ 6847/07 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2009) הורשע המערער בעבירה של מעשה מגונה בקטין בן משפחתו לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 351(ג)(1) לחוק, ונגזרו עליו 3.5 שנות מאסר בפועל. זאת בעקבות מסכת מעשים אשר נמשכה כשנה. ובמסגרתה נהג המערער, בין היתר, לאונן במיטתו שעה שגופו מתחכך בגוף המתלוננת, קטינה בת תשע, והוא מכניס את ידיה לתחתוניו. המערער נהג ללטף ולנשק את הקורבן בחזה מתחת לחולצתה וכמו כן נגע באיבר מינה, מתחת לבגדיה, במספר הזדמנויות. בגין מעשים אלו הושת על המערער שלוש וחצי שנות מאסר לריצוי בפועל.

בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ז. בע"פ 2505/07 מדינת ישראל נ' פלוני (8.4.2008) ביצע המערער מעשה סדום בנסיבות של אינוס בגופו של ילד בן 6. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 7 שנות מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו מידתי והחמיר את עונשו ל- 11 שנות מאסר בפועל.

ח. בע"פ 836/07 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2008) המערער הורשע, לאחר שמיעתן ראיות, בעבירה של מעשה סדום ונדון ל- 10 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי בעונש שהושת על המערער גלומה חומרה יתרה, על כן הקל בעונשו והעמידו על 8 שנות מאסר בפועל.

ט. בע"פ 5764/07 פלוני נ' מדינת ישראל (12.12.2007) הורשע המערער בעבירה של מעשה מגונה בקטין בן משפחתו, לפי סעיף 351(ג)(1) יחד עם סעיפים 348(א) ו- 345(א)(3) לחוק. זאת בגין אירוע בו לקח את אחיינו הקטין לגג ביתו, חשף את איבר מינו בפניו, בהמשך הפשיט המערער את הקטין ממכנסיו ותחתוניו, הושיב אותו עליו ונענע אותו. בגין מעשים אלו הושת על המערער, אשר היה בן 18 באותה עת, 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

י. בע"פ 2359/07 דרייב נ' פרקליטות מחוז חיפה (20.9.2007), נגזר על המערער עונש של 5 חודשי עבודות שירות בגין עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין. ערעורו על חומרת העונש נדחה. בית המשפט המחוזי ציין כי מן הראוי להטיל על מי שמורשע בגין עבירה זו עונשים משמעותיים ואף מרתיעים.

יא. בעפ"ג 20746-07-09 מדינת ישראל נ' נסתלטשבילי (3.1.2010) הורשע בעבירות של החזקת פרסום תועבה והפצת פרסום תועבה, ונידון ל- 7 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגזר את עונשו ל- 4 חודשי

עבודות שירות.

25. על פי סעיף 40 ט' לחוק, במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את השיקולים הבאים:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה:

מעשי הנאשם נושא כתב האישום היו מעשים מתוכננים ונמשכו במשך תקופה לא קצרה.

באישומים ראשון-שלישי - הנאשם הציע לאמו של המתלונן, לשמש כחונך לבנה, וגרס בפניה כי יש לו ניסיון והכשרה בתחום זה והוא אף חונך ילדים נוספים. הנאשם והמתלונן החלו לקיים מפגשי חונכות בתדירות של פעם בשבוע במשך כשנה וחצי, בנוכחות אמו של המתלונן. לאחר מכן, בעקבות האמון הרב שנתנה אמו של המתלונן בנאשם, המשיכו מפגשי החונכות לבדם. הנאשם הרעיף על המתלונן מתנות רבות בתדירות גבוהה, ביניהן מתנות יקרות ערך כאופניים ומכשירי טלפון סלולארי. במעשיו גרם הנאשם למתלונן להיקשר אליו ולראות בו דמות אב תוך ניצול מצוקתו, בדידותו וכמיהתו לדמות אב.

באישום רביעי - הנאשם החזיק בשני דיסקים קשיחים חיצוניים, כמות עצומה של כ- 690,295 תצלומים פדופיליים וכ- 3,076 סרטונים פדופיליים, בנפח כולל העולה על 1,197GB (TB1) כשהם ממוינים באופן מסודר לאלפי תיקיות על פי תוכן. את הסרטונים והתצלומים הפדופיליים, הנאשם הוריד, מיין, תיק, אגר והפיץ באמצעות תוכנת השיתוף, במשך כשנתיים וחצי על בסיס יום יומי.

באישום חמישי - הנאשם נסע מידי בוקר לעבודתו בתל אביב באוטובוס בו נסע גם המתלונן ו.ו. לבית הספר. הנאשם החל לשוחח עם ו.ו., והתחבב עליו. כך, דרך קבע, בתדירות יום יומית הוא ישב לצדו ודיבר איתו על מגוון נושאים. במהלך נסיעות אלה, מפעם לפעם, נגע הנאשם בגופו של ו.ו., סיפר שהוא הומוסקסואל, עודד אותו להתנסות ביחסי מין הומוסקסואלים בעצמו, ואף הזמין אותו להתלוות אליו למועדון בו נהג לבלות.

ב. הנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים:

הנזק הנפשי שנגרם לקטין א.א., כמתואר בתסקיר הנפגע, הוא נזק חמור שכן מדובר בפגיעה חוזרת, תוך ניצול יחסי אמון וקרבה בין הנאשם לקטין. הנאשם ניצל לרעה את מעמדו כחונך של א.א. וניצל את האמון שנתנה בו אמו לשם סיפוק יצרו המיני. הפגיעה בא.א. פגעה גם באמו, המתמודדת בעצמה עם קשיי הסתגלות ויצירת מערכת משפחתית מגנה לבנה.

שירות המבחן העריך כי הפגיעה הקשה בעיתוי המורכב בו עוסקים האם וא.א. בהתהוות הקשר ביניהם, בקשיי התאקלמות וקליטה, עלולה להוות פגיעה לא הפיכה ולחשוף את המתלונן בעתיד ליחסים פוגעניים בהם הוא עלול למצוא עצמו כנפגע שוב וכפוגע. גם הנאשם, בדבריו לעונש, עמד על הנזק שנגרם למתלונן, שילווה אותו למשך חייו הבוגרים והוסיף כי הוא מקווה שבעזרת טיפול, יוכל א.א. לחיות חיים נורמטיביים.

אין בעובדה שתסקיר הנפגע נערך בהתבסס על דברי אימו של א.א., שסרב לשתף פעולה

בשל קשייו לדבר על הפגיעה בו, כדי לפגוע במהימנות הדברים שכן אימו של א.א. חוותה וחוזה את תוצאות מעשי הנאשם, שהן אופייניות לקטינים שחוו מעשים מיניים כמו א.א. ולבני משפחותיהם.

ככל שנוגע לעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, אמנם מדובר במעשה שנעשה בחדרי חדרים, אך הנאשם לא רק החזיק ברשותו פרסומי תועבה אלא פרסם ושיתף באלפי פרסומי תועבה, תיעד וצילם את המעשים המיוחסים לו באישומים ראשון עד שלישי ואף הפיץ את חלקם לאדם אחר.

מתצהיר הנפגע של ו.ו. עולה כי נגרם לו נזק אשר מלווה אותו עד היום, כאשר הוא נעשה סגור כלפי זרים, והוא עדיין סבל מחרדות בעקבות מה שארע לו.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה:** הנאשם ביצע את המעשים לשם גירוי מיני, תוך שהוא משתמש בגופם של המתלוננים ככלי לסיפוק יצריו. כעולה מדברי הנאשם לעונש, הוא ניצל את תמימותו של א.א. לסיפוק צרכיו. מחוות הדעת של מרכז "התחלה חדשה" עולה כי לא ניתן לשלול משיכה מינית פדופילית של הנאשם, אשר הפגין רציונליזציות הן למעשיו והן לנטיותיו המיניות, ויחס הדדיות והנאה למתלונן. עם זאת, דבריו העידו כי הוא מבין כי לא היה מדובר ביחסים בין שווים, אלא בניצול של אדם בוגר את הקטין.

26. בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב בחומרה שייחס המחוקק למעשי הנאשם שבאה לביטוי בסעיף 355(א) לחוק העונשין, שכותרתו "עונש מזערי", לפיו:

"הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), 348(ב) או 348(ג), או 351(א), 351(ב) או 351(ג)(1) או 351(ג)(2), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו".

לאור העונש המירבי שקבוע בצד העבירות נושא הרשעתו של הנאשם באישומים ראשון עד שלישי העונש המזערי הוא 45 חודשי מאסר.

27. לאור הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אנו קובעים כי מתחם הענישה ההולם הינו:

- א. בגין האישום הראשון מתחם ענישה הנע בין ארבע וחצי לבין שש שנות מאסר.
- ב. בגין האישום השני מתחם ענישה הנע בין שש לבין תשע שנות מאסר.
- ג. בגין האישום השלישי מתחם ענישה הנע בין שלוש לבין שש שנות מאסר.
- ד. בגין האישום הרביעי מתחם ענישה הנע בין 3-6 חודשי מאסר.
- ה. בגין האישום החמישי מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לשנת מאסר.

מתחם הענישה הראוי לכלל העבירות שביצע הנאשם כמכלול אחד, הוא בין 10 ל- 15 שנות מאסר בפועל.

28. באשר לענישה במסגרת המתחם, אנו מתחשבים בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כדלקמן:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם:** הנאשם, רווק בן 39 ורואה חשבון בהכשרתו, התגורר רוב חייו עם הוריו ובחמש השנים טרם מעצרו התגורר עם אחיו בדירה ב..... עונש מאסר בפועל יפגע בנאשם, בהיותו עונש מאסר ראשון ובהיות הנאשם עבריין מין.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם:** עונש המאסר שירצה הנאשם יפגע במשפחתו ובמיוחד באמו, שתארה בדבריה בכתב ובע"פ את השפעת מעצרו של הנאשם על משפחתה. היא סיפרה כי בחצי השנה האחרונה חייה אינם חיים, אביו של הנאשם עבר התקף לב, והיא איבדה את אימה ואחיה תוך פרק זמן קצר, אך היא אינה יכולה להתאבל עליהם בגלל האבל הפרטי שלה בעקבות מעשי בנה. הנאשם, בדבריו לעונש, ביקש סליחה מבני משפחתו על שפגע, במעשיו, בהם ובשמם הטוב.

ג. **הנאשם נטל אחריות למעשיו, הודה והביע חרטה:** הנאשם הודה במעשיו נושא כתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה למרות שבתחילת חקירתו הכחיש את מעשיו בא.א.. בנוסף, בדבריו לעונש בפני בית המשפט לקח הנאשם אחריות מלאה למעשיו, הביע חרטה כנה וביקש את סליחתם של א.א. ואמו. הנאשם מודע לצורך שלו בטיפול והביע תקווה לשיקום. מדברי אמו של הנאשם עולה כי הוא מתחרט חרטה עמוקה על הנזק שגרם. מחוות הדעת של מרכז "התחלה חדשה", עולה אמנם שהנאשם הפגין רציונליזציות הן למעשיו והן לנטיותיו המיניות, וייחס הדדיות והנאה למתלונן, אך עם זאת הוא הביע חרטה על מעשיו, לקח אחריות ומבין את הפסול בהם, הוא מפגין אמפטיה לא.א. ומציג תובנה לצורך שלו בטיפול.

ד. **נסיבות חיים קשות של הנאשם:** כעולה מחוות הדעת של מרכז "התחלה חדשה", היסטורית חייו של הנאשם רצופה בתחושות כישלון, שהובילו לדימוי עצמי נמוך ולתחושת חוסר יכולת. במסגרת המשפחתית הנאשם מעולם לא הרגיש שהוא מצליח "להיות בסדר", בעיקר בשל התנהגות אביו, שבאופן עקבי נתן לו תחושה שהוא מאכזב אותו ושאחרים מוצלחים ממנו. עוד עולה, כי הנאשם סבל מאלימות פיזית מצד אביו, ואמו, אליה פנה לתמיכה וניחומים, מהווה עבורו עד היום דמות משמעותית ותומכת.

ה. **עבר פלילי של הנאשם:** הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא שרת שרות חיובי בצה"ל ועד מעצרו הוא עבד כרואה חשבון בשני משרדים לשביעות רצון מעסיקיו.

29. בהתחשב במתחם הענישה ובנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לקולא ולחומרה, אנו מטילים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 9.12.2013.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו ממאסר עבירת מין מסוג פשע המנויה בסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין תשל"ז-1977.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו ממאסר עבירת מין מסוג עוון המנויה בסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי, שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו ממאסר עבירה לפי סעיף 214 לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 5 יחד עם סעיף 3 לחוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח-1998.

ה. תשלום פיצוי לקטין א.א. בסכום של 50,000 ₪ שיופקד בקופת בימ"ש תוך שישה חודשים ויועבר לא.א. באמצעות אימו עפ"י פרטים שתמסור המאשימה תוך 72 שעות. לא יופקד הפיצוי במועד - יישא ריבית והפרשי הצמדה מהמועד הנ"ל ויועבר לגבייה למרכז לגביית קנסות.

ו. תשלום פיצוי לקטין ו.ו. בסכום של 5,000 ₪ שיופקד בקופת בימ"ש תוך שישה חודשים ויועבר לו.ו. באמצעות אביו עפ"י פרטים שתמסור המאשימה תוך 72 שעות. לא יופקד הפיצוי במועד - יישא ריבית והפרשי הצמדה מהמועד הנ"ל ויועבר לגבייה למרכז לגביית קנסות.

ז. חילוט הפריטים שנתפסו אצל הנאשם בקשר לאישום הרביעי.

הודעה לנאשם זכותו לערער לביהמ"ש העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ו' תשרי תשע"ה, 30.9.14 בנוכחות הנאשם ובאי כח הצדדים.

ד"ר שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד